

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kraków dnia 12 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Wojciech Żukowski

Protokolant: starszy protokolant Marzena Stępkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 października 2015r. w Krakowie

sprawy z powództwa e. (...)

przeciwko P. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego P. S. na rzecz strony powodowej e. (...) kwotę 101849 zł. 24 gr. (słownie: sto jeden tysięcy osiemset czterdzieści dziewięć złotych dwadzieścia cztery grosze) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 12 marca 2014 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego P. S. na rzecz strony powodowej e. (...) kwotę (...) (słownie: cztery tysiące osiemset siedemdziesiąt cztery) złote tytułem zwrotu kosztów postępowania,

IV. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie na rzecz radcy prawnego P. G. kwotę (...) (słownie: cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem) złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 listopada 2013 r. strona powoda e. (...) wniosła o zasądzenie od powoda P. S. kwoty 101849,24 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 17 maja 2012 r. do dnia zapłaty i zasądzenie zwrotu kosztów sądowych.

Na uzasadnienie żądania podała, że pozwany zawarł z Bankiem (...) S.A. umowę, na podstawie której Bank oddał pozwanemu środki pieniężne a pozwany zobowiązał się do zwrotu udzielonej kwoty wraz z odsetkami w ustalonych terminach. Wobec niewywiązywania się przez pozwanego Bank wypowiedział umowę co doprowadziło do powstania wymagalnej wierzytelności wobec pozwanego dochodzonej w niniejszej sprawie. W dniu 20 marca 2013 r. Bank zawarł ze stroną powodową umowę przelewu powyższej wierzytelności. Na dochodzoną pozwem kwotę składają się kwota należności głównej 77569,38 zł., odsetki umownej w kwocie 1696 zł. 17 gr. za okres od 21 września 2011 r. do dnia 16 maja 2012 r. oraz skapitalizowane odsetki karne w wysokości 22586 zł. 72 gr.

W dniu 11 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwany w dniu 25 marca 2014 r. złożył sprzeciw (k. 7), zarzucając, że podana kwota nie odpowiada zaciągniętemu zobowiązaniu, które przez pewien czas było spłacane, a nawet była propozycja ugody.

Na rozprawie w dniu 16 września 2015 r. (czas rozprawy: 00:05:41) pełnomocnik pozwanego oświadczył, że pozwany nie przeczy, że zawarł umowę kredytową z (...) S.A. na kwotę około 80.000 zł. należności głównej (00:08:00 i nast.) oraz że wierzytelność wynikająca z umowy kredytowej została przelana na stronę powodową.

Nie uwzględniono wniosku powoda o zwrócenie się do banku (...) S.A. o przesłanie wyciągu zawierającego informację o wpłatach dokonywanych przez pozwanego z uwagi na niedopuszczalność udzielenia takiej informacji przez ten podmiot wobec obowiązującej tajemnicy bankowej (por. art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. d) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo Bankowe, tj. z 2015 r. poz. 128 ze zm.).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawo bankowe (tj. z 2012 r. poz. 1376 ze zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz do zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie z art. 359 par. 1 k.c. dopuszczalne jest zastrzeżenie odsetek od pożyczonej kwoty pieniędzy.

Pozwany nie kwestionował faktu zawarcia z Bankiem (...) S.A. umowy kredytowej. Nie kwestionował, że Bank oddał mu do dyspozycji kwotę pieniędzy przewidzianą w umowie w wysokości około 80.000 zł. a zatem wyższej, aniżeli kwota należności głównej wskazana w pozwie. Pozwany nie kwestionował również wynikającego z tych umów obowiązku uiszczenia odsetek ani ich powoływanej przez stronę powodową ich wysokości. Nie kwestionował również, że wypłacono mu kwoty, których strona powodowa domaga się zapłaty jako kwoty należności głównych. Pozwany nie powołał również okoliczności, które mogłyby poddawać w wątpliwość kwoty dochodzonych przez stronę powodową odsetek kapitałowych i odsetek za opóźnienie w zapłacie. Pozwany nie kwestionował również, że pomiędzy Bankiem (...) S.A. a stroną pozwaną została zawarta umowa przelewu wierzytelności Banku w stosunku do pozwanego, która zgodnie z art. 510 § 1 k.c. przeniosła wierzytelność na stronę powodową. W konsekwencji bezsporności powyższych okoliczności powyższe fakty należało ocenić jako ustalone.

Całość merytorycznych zarzutów pozwanego w odniesieniu do żądaniu pozwu sprowadzała się do zawartego w sprzeciwie od nakazu zapłaty głośownego stwierdzenia, że „zobowiązanie było przez pewien czas spłacane, a nawet była propozycja ugody”. Pozwany nie przedstawił jednakże żadnych dowodów na okoliczność faktu i wysokości dokonanych wpłat, a zgodnie z art. 6 k.c. to na pozwanym ciążył ciężar dowodu, iż wierzytelność dochodzoną w niniejszym postępowaniu spłacił, chociażby w części, albowiem z faktu tego wywodził korzystne dla siebie skutki prawne polegające na tym, że rzeczywisty zakres zobowiązania miał być niższy aniżeli wskazany w pozwie. Wniosek o zwrócenie się do Banku (...) o informację o dokonanych wpłatach z przyczyn powyżej wskazanych nie mógł podlegać uwzględnieniu. W konsekwencji, wobec bezsporności istnienia umownego stosunku zobowiązaniowego o treści określonej w pozwie, bezsporności przelewu wierzytelności stąd wynikających na stronę powodową oraz niewykazania przez pozwanego aby zobowiązania te zaspokoił, powództwo co do żądania głównego podlegało uwzględnieniu w całości, o czym orzeczono w pkt I sentencji na podstawie wyżej powołanych przepisów.

Orzekając o odsetkach miał sąd na względzie, że strona powodowa, pomimo wezwania (k. 49) nie przedstawiła dowodu wezwania powoda do zapłaty. W konsekwencji jako wezwanie do zapłaty potraktować należało dopiero doręczenie pozwu w niniejszej sprawie, co nastąpiło w dniu 11 marca 2014 r. (k. 8). W tym stanie rzeczy ocenić należało, że na rzecz strony powodowej odsetki należą się od dnia następnego po dniu wezwaniu do zapłaty, a zatem od dnia 11 marca 2014 r. i w konsekwencji od tej daty odsetki zostały na podstawie art. 481 § 1 w zw. z art. 455 k.c. zasądzone w pkt I sentencji. W pkt II sentencji oddalono powództwo w zakresie odsetek żądanych za okres wcześniejszy wobec bezzasadności tego żądania.

O kosztach postępowania orzeczono w pkt III sentencji na zasadzie art. 100 k.p.c. uznając, że strona powodowa przegrała proces jedynie w znikomym zakresie. Na zasądzone koszty złożyły się:

- uiszczona od pozwu opłata,
- wynagrodzenie pełnomocnika strony pozwanej.

O wynagrodzeniu pełnomocnika z urzędu pozwanego orzeczono w pkt IV sentencji na zasadzie § 15 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 6 i § 2 ust. 3 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 490 ze zm.).